

PRZEPRAWCA (1) *sb m*

I sg przeprãwcã.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Ten, kto łagodzi gniew [czego]:*

Wyrażenie: »przeprawca gniewu«: wwierzyłemci był że Chrifthus ielt przeprãwcã gniewu przeciwko nám boże⁸⁰/ á nim wtym kiedy wãtpił *MurzHist S2*.

2. [*Ten, kto umożliwia przejście; przen:*

Wyrażenie: »przeprawca drog«: A pobuduiefz to co przez długi czãs pułtho leżãło/ [...] á bẽdziefz nãzwan nãprawcã włzytkich vpãdłych mieyfc/ y przeprawcã drog ku mieszkãniu [*reverti faciens semitas ad habitandum*]. *BibRadz Is 58/12 (Linde).*]

Synonimy: 2. *naprawca, odnowca.*

Cf PRZEPRAWIACZ, PRZEPRAWIAJĄCY, PRZEPRAWICIEL

LWil